

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/59/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710011111
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2011:5710011111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 19.04.2011 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

X. W. i t Y., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., G. Č.. XX, zdržiavajúceho sa v V. Š. K. T.. B. B. Martine, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./

dňa 26.04.2010 v čase okolo 18.30 hod. v Q., na ul. K. pri krytej plavárni fyzicky napadol poškodeného H. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho udieral rukami do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho obvinený kopal do oblasti hlavy, hrudníka a nôh, čím mu spôsobil ľahké pomliaždenie tváre v oblasti ľavého oka a ľavého líca,

2./

dňa 28.04.2010 v presne nezistenom čase okolo poludnia v Q., na T.. G. XX/X vošiel do obytného domu, ktorého vchodové dvere boli kvôli rekonštrukcii otvorené, prišiel k dverám bytu poškodenej B. Ď., nar. XX.XX.XXXX, začal na tieto búchať a keď mu nikto neotváral, v presvedčení, že ona je doma a nechce mu otvoriť, vykopol dvere bytu v oblasti zámku, ktoré sa následne otvorili a keď zistil, že byt je prázdny, odišiel, takto svojím konaním spôsobil organizácii MATRA, n. o., so sídlom v Martine na Ul. Šoltésovej č. 23 drobnú škodu,
t e d a

v bode 1./

- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadol iného,

v bode 2./

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l

v bode 1./

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 2./

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 /dvadsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa r u š í vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/66/2010 zo dňa 27.08.2010, právoplatným dňa 28.09.2010, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu Matra, n.o., so sídlom v Martine, Ul. Šoltésovej č. 23 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/59/2010 obžalobu na obv. X. W. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., taktiež prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na toho istého obvineného obžalobu na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/89/2010 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/59/2010 zo dňa 21.10.2010 boli obe tieto trestné veci spojené na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že sa spojené konanie ďalej vedie pod sp. zn. 1T/59/2010.

Okresný súd Martin rozhodol vo veci trestným rozkazom sp. zn. 1T/59/2010 zo dňa 21.10.2010, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaných prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a odsúdil ho za to k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia aj vo výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/66/2010, rozhodol tiež o nároku na náhradu škody. Proti tomuto trestnému rozkazu podal bez odôvodnenia odpor obvinený, z čoho vyplynula súdu povinnosť vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne poškodenej B. Ď., výsluchom svedka poškodeného H. Z., výsluchom svedka S. F., postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. bola prečítaná výpoveď svedka H.. U. D., postupom podľa § 269 Tr. por. boli prečítané ďalšie listinné dôkazy, ako odborné vyjadrenie, ambulantný záznam zranení poškodeného, listiny v súvislosti s kriminálnou genézou samotného obžalovaného, a po takomto prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Sám obžalovaný sa zo spáchania žalovaných prečinov na hlavnom pojednávaní necítil byť vinným, v čom došlo u neho k zmene v spôsobe obhajoby, keďže v prípravnom konaní sa z nich v plnom rozsahu cítil byť vinný. Na hlavnom pojednávaní k skutku v súvislosti s poškodenou B. Ď. uviedol, že do bytu vnikol preto, lebo mal obavu, či náhodou nezaspala, a či nemá pustený varič. Dvere otvoril buchnutím do nich plecom a kolenom, keďže však v byte nebola, z bytu odišiel. Predtým a aj potom u poškodenej Ď. býval. V deň skutku popíjali a varili. Poškodená dvere nezamykala. Keďže poškodenú Ď. doma nenašiel, hľadal ju tak, že chodil po parkoch, po rôznych bufetoch, a to aj v noci a aj cez deň. Našiel ju až o dva dni, zatiaľ

však bol s inými „chalanmi“. Poprel svoju vlastnú výpoveď z prípravného konania, kde vypovedal, že spáchaný skutok a v ňom videný žalovaný prečin ľutuje, výslovne žiadal zapísať, že do bytu poškodenej B. Ď. vošiel násilím, že poškodil dvere preto, lebo chcel zistiť, či je doma, myslel si, že spí a nechce mu otvoriť, dvere už dal opraviť. Priznal sa v plnej miere a bolo mu ľúto čo spáchal. K tejto svojej výpovedi z prípravného konania zaujal taký obhajobný postoj, že si na túto výpoveď nepamätá. K ďalšiemu skutku s poškodeným H. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spoločne popíjali, poškodený musel do neho vŕtať a preto ho jedenkrát udrel päšťou do nosa, v dôsledku čoho spadol na zem, bol aj opitý, na zemi ho nekopal. I pri tomto skutku na hlavnom pojednávaní poprel svoju vlastnú výpoveď z prípravného konania, kde sa k spáchanému skutku a žalovanému prečinu v plnom rozsahu priznal, ofutoval svoje konanie, popísal ním fyzické napadnutie poškodeného H. Z., ktorého udieral rukami do oblasti hlavy, na čo spadol na zem, kde ho kopal do celého tela, obidvaja boli pod vplyvom alkoholu, a v tomto konaní mu chcel zabrániť svedok S. F., čo sa mu však nepodarilo až do privolania hliadky polície. K tejto výpovedi rovnako uviedol, že si ju už nepamätá.

Aj keď sa sám obžalovaný k spáchaným žalovaným prečinom skutkami uvedenými aj vo výrokovej časti tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní nepriznal, je okrem rozporov vo vlastných výpovediach vo vzťahu konania pred súdom a prípravným konaním, usvedčovaný výpoveďou samotnej svedkyne poškodenej B. Ď., výpoveďou svedka S. F., svedka poškodeného H. Z., pričom tieto - predovšetkým výpoveď svedka a svedka poškodeného - z hlavného pojednávania boli vyhodnotené ako účelové, v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti, keďže títo dvaja svedkovia zmenili zásadne svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti svojej vlastnej výpovedi z prípravného konania, pričom je zrejmé a i z ich samotných vyjadrení vyplývalo, že sú prakticky v denno-dennom kontakte, svedok poškodený H. Z. nemal záujem na tom, aby obžalovaný - jeho kamarát a priateľ niesol trestnoprávnu zodpovednosť, ktorej dosah si uvedomil až z hroziaceho trestu, o čom vedomosť mal nielen svedok, ale i obžalovaný vychádzajú z trestného rozkazu, kde bol obžalovanému uložený za spáchanú trestnú činnosť nepodmienečný trest odňatia slobody, súčasne svedok S. F. po konfrontácii so svojou vlastnou výpoveďou z prípravného konania a zaujatému zmenenému spôsobu obhajoby, zotrval a potvrdil svoju prvotnú výpoveď z prípravného konania - priamo usvedčujúcu obžalovaného, ktorá i bola vykonaná bezprostredne po vykonaní skutku a z pochopiteľnou lepšou pamäťovou funkciou (okrem iného u všetkých vypočutých - okrem splnomocnenca poškodenej strany) u nich o to viac, že k skutkom malo dôjsť pod vplyvom alkoholu, čím je súčasne odôvodnená i účelovosť zmeny obhajoby samotným obžalovaným v rámci konania pred súdom, kde v plnom rozsahu trestnú činnosť poprel, keď v prípravnom konaní sa v plnom rozsahu priznával, na tieto výpovede obžalovaného z prípravného konania súd prihliadal a zobral ich za základ svojho rozhodnutia, ktorý zodpovedá výsledku vykonaného dokazovania popri ustálenom a danom skutkovom stave, vyplývajúcom z vykonaných dôkazov dobre navzájom korešpondujúcich, nadväzujúcich a dopĺňajúcich sa v tom výpovedí priamych svedkov, ako poškodeného H. Z. a jeho výpovede z prípravného konania, výpovede svedka S. F., v neposlednom rade i výpoveďou svedkyne poškodenej B. Ď. popri ďalších i nepriamych dôkazoch.

Svedkyňa poškodená B. Ď. potvrdila, že v mesiaci, keď sa tento, jej sa týkajúci, skutok stal, bola v rozpore s obžalovaným, stretávali sa len nezáväzne, nebola ani jeho družkou, ani priateľkou. Keď prišla pred vchodové dvere bytu zistila, že má poškodenú zámku na vchodových dverách, pričom keď odchádzala z bytu dvere zamkla. Obžalovaný v tom čase vedel, že si nepraje, aby k nej chodieval, nechcela sa s ním stretávať. Je však pravda, že neskôr v lete roku 2010 sa začali znovu stretávať ako kamaráti. Svedkyňa si pamätala, že sám obžalovaný jej hovoril, že chcel k nej ísť, a že mu nemala chcieť otvoriť, čo však nie je pravda, lebo doma nebola. Tiež nie je pravda vyjadrenie obžalovaného, že by jej on opravil dvere, lebo dvere si dala opraviť, za opravu dverí však neplatila. Keď aj bol obžalovaný u nej nikdy sa nestalo, že by bol v byte bez jej prítomnosti. Keďže si svedkyňa poškodená už nie na všetky okolnosti pamätala, bola jej pripomenutá jej vlastná výpoveď z prípravného konania pre drobné rozpory v jej tvrdeniach, ku ktorým sa aj vyjadrila jednoznačne a priamo na hlavnom pojednávaní, že aj keď si už síce nie na všetko pamätá, keby však pri čítaní výpovede z prípravného konania zistila, že „niečo neseďí“, tak by to bola povedala, inak povedané, potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, i to, že obžalovanému jasne povedala, aby ju nechal na pokoji, a že si nepraje, aby k nej do bytu chodieval, on to však odmietol rešpektovať, napr. jej aj hádzal kamienky do okna, keď s ním odmietla komunikovať. Zotrvala však na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, že obžalovaný jej dvere neopravil, pretože si zavolať iného pracovníka, ktorý tam v tom čase zatepľoval dom, nepozná ho však. Obžalovaný sa v rámci využívania svojej obhajoby snažil poškodenú spochybniť tým, že svedkyňa nemá vidieť a preto nemohla túto výpoveď z prípravného konania prečítať, čo však bolo operatívne priamo na hlavnom

pojednávani vyvrátené tým, že svedkyňa poškodená bola vyzvaná, aby prečítala časť tejto zápisnice, čo svedkyňa poškodená urobila bez problémov a žiadnu lupu, tak ako to tvrdil obžalovaný, nepotrebovala.

Svedok poškodený H. Z. na hlavnom pojednávaní zásadne zmenil svoju výpoveď oproti tej, ktorú podal orgánom prípravného konania, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným pohádali a navzájom pobili. S bitkou začal obžalovaný, trvala možno päť minút, bol to konflikt medzi nimi, nikto nepomáhal, svedok S. F. sedel na múriku, nezapájal sa do ich konfliktu. Obžalovaný ho popri úderoch rukami, dvakrát kopol a to raz do nohy a raz do brucha, on sám viackrát udieral obžalovaného otvorenou rukou i päšťou. K výpovedi z prípravného konania uviedol, že vypovedal to čo si pamätal na polícii, avšak keď mu bola táto jeho výpoveď z prípravného konania prečítaná, poprel ju poukazujúc na to, že jeho výpoveď z prípravného konania nie je pravdivá. Potvrdil však, že sa obžalovanému bránil, keď už bol na zemi, tak sa brániť nevládal a zmenu výpovede odôvodnil tým, že mu to mal vysvetliť svedok S. F., že priebeh mal byť taký, ako to vypovedal na hlavnom pojednávaní. V prípravnom konaní jednoznačne vypovedal, že sa stretli spoločne so svedkom S. F. a obžalovaným, keď tento obžalovaný Sitár začal byť agresívny a bez akéhokoľvek dôvodu ho začal biť tak, že ho udieral rukami do oblasti tváre, hodil ho na zem, kde ho kopal do celého tela, čomu sa nevládal brániť i preto, že obžalovaný bol výrazne silnejší, nepamätal si, či sa mu snažil pomôcť svedok F..

Svedok S. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo si pamätá už v čase hlavného pojednávania, vie, že obžalovaný s poškodeným Z. mali konflikt, mali sa chytiť a pobiť z kamarátstva, pričom videl, ako obžalovaný hodil poškodeného na zem. Predtým všetci traja popíjali a boli v dobrej nálade. Keďže si už na hlavnom pojednávaní na detaily vecí nepamätal a boli i rozpory oproti prípravnému konaniu, bola mu táto výpoveď z prípravného konania prečítaná. Následne svedok jednoznačne poukázal na to, že už na hlavnom pojednávaní si na všetko nepamätal a to, čo vypovedal v prípravnom konaní je pravdou. Čo sa vtedy dialo sa mu pripomenulo tým, že mu bola výpoveď prečítaná. Nie je pravdou vyjadrenie svedka poškodeného Z., že by sa bol o tomto skutku s niekým - teda i s ním, rozprával. V prípravnom konaní svedok jednoznačne a v danom súlade s ostatnými vykonanými výpoveďami vypovedal a potvrdil, že obžalovaný začal byť v ten deň agresívny a poškodeného Z. bez akéhokoľvek dôvodu začal biť udieraním rukami do oblasti tváre, hodením ho na zem a jeho kopaním, čomu sa poškodený nevládal brániť, pretože obžalovaný bol výrazne silnejší. On (teda svedok F.) sa snažil poškodenému Z. pomôcť tým, že sa snažil obžalovanému brániť v útoku. Poškodený mal zranenie na hlave, bola zavolaná polícia, tiež rýchla zdravotná pomoc, ktorá poškodeného odviezla do nemocnice.

Svedok H.. U. D. ako splnomocnenec poškodenej strany - organizácie MATRA, n.o. vypovedal k škode a jej vyčísleniu, ku ktorému došlo na základe fotodokumentácie poškodených dverí a konzultácie s firmou, ktorá zabezpečí opravu. Potvrdil, že poškodená B. Ď. je nájomníčkou predmetného bytu. Stav domu a predovšetkým poškodených vchodových dverí bytu pošk. Ď. je zrejmý z pripojenej fotodokumentácie, kde je jednoznačne dané poškodenie dverí v časti ich uzamykania.

Z odborného vyjadrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava, Súdno-lekárskemu pracovisku Martin vyplýva, že poškodenému H. Z. bolo spôsobené pomliaždenie tváre v oblasti ľavého oka a ľavého líca pri napadnutí inou osobou, mechanizmom úderu predmetom menej pevnej konzistencie, menšej kontaktnej plochy s vedeným násilím stredne menšou intenzitou, formou útoku zovretou päšťou do oblasti tváre poškodeného, čo zodpovedá údajom samotného poškodeného. Zistené zranenie je ľahkého charakteru a nevyžaduje vystavenie práceneschopnosti, nezanechá žiadne trvalé následky. Existencia zranení je zrejmá aj z ambulantného záznamu úrazového chirurga MFN Martin.

K osobe obžalovaného súdu zistil, že je bezdomovcom, jedenkrát postihnutý v roku 2010 pre priestupok proti majetku. Podľa odpisu z registra trestov bol deväťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 12T/114/2006 z 09.09.2010, právoplatným dňa 07.12.2010 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom išlo o trest súhrnný, keď predchádzajúci výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/103/2006 zo dňa 12.12.2006, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Taktiež bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/66/2010 zo dňa 27.08.2010, právoplatným dňa 28.09.2010 zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., za čo bol odsúdený

k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto mal jednoznačne a bez pochybností preukázať, že obžalovaný skutkom uvedeným pod bodom 1/ výrokovej časti tohto rozsudku svojim priamym úmyselným konaním v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zák. naplnil všetky zákonné znaky žalovaného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., lebo sa dopustil fyzicky - napadnutím a bitím, na mieste verejnosti prístupnom - pri krytej plavárni, výtržnosťou tým, že napadol iného - poškodeného H. Z., taktiež že obžalovaný skutkom uvedeným pod bodom 2/ výrokovej časti tohto rozsudku naplnil svojim priamym úmyselným konaním v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zák. aj všetky zákonné znaky žalovaného prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. tým, že neoprávnene vnikol do obydľia iného - poškodenej B. Ď. a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu - vykopnutím dverí bytu v oblasti zámkov. Ako už bolo konštatované a zdôvodnené, obhajoba obžalovaného na hlavnom pojednávaní vychádzala z jeho snahy zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti z dôvodu vedomosti hrozby nepodmienečného trestu odňatia slobody v už zrušenom rozhodnutí - trestnom rozkaze tým práve, že obžalovaný podal odpor bez odôvodnenia a na hlavnom pojednávaní poprel všetky podstatné skutočnosti z hľadiska trestnoprávnej kvalifikácie jeho konania, i keď v prípravnom konaní sa jednoznačne a priamo k trestnej činnosti vyjadril, popísal ju, priznal sa, oľutoval ju, táto veľmi dobre korešpondovala s ďalšími, či už priamymi, alebo nepriamymi dôkazmi. Na hlavnom pojednávaní v tom zásadnom a podstatnom pre trestnoprávnu kvalifikáciu, i z hľadiska skutkového ustálenia zotrvala svedkyňa poškodená B. Ď., k jej výpovedi nasvedčuje i vykonaná fotodokumentácia a výpoveď zástupcu poškodenej strany, ktorá taktiež konštatovala poškodenie dverí a fakt pozície poškodenej ako nájomcu predmetného bytu. Taktiež vo vzťahu ku skutku, v ktorom bola ustálená trestnoprávna kvalifikácia ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. došlo k zásadnej zmene výpovede svedka poškodeného H. Z., ktorá však bola vyhodnotená ako účelová v snahe zásadne pomôcť obžalovanému, zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti a hroziaceho nepodmienečného trestu odňatia slobody, popri však potvrdení faktu konfliktu, naopak výpoveď svedka S. F. na hlavnom pojednávaní z časti korešpondovala s tým, čo sa malo skutočne udiť a aj po pripomenutí jeho skoršej výpovede, ktorú robil bezprostredne po spáchaní skutku, si svedok spomenul i na tieto ďalšie súvisiace okolnosti a potvrdil ich ako skutočnosti pravdivé. Fakt konfliktu je zrejмый aj z privolania polície, rýchlej zdravotnej pomoci, ošetrenia poškodeného v nemocnici.

Po zhodnotení všetkých, v tomto rozsudku uvádzaných okolností, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, by viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda postupom podľa ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a následne, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, tiež na jeho pomery a možnosti nápravy. Okrem už uvedených skutočností v odôvodnení tohto rozsudku súd u obžalovaného pri nezistení poľahčujúcich okolností zistil dve príťažujúce okolnosti spočívajúce v spáchaní dvoch trestných činov a vo fakte jeho už v minulosti opakovaného odsúdenia pre páchanie trestnej činnosti. S poukazom na tieto fakty musel súd obžalovanému ukladať trest odňatia slobody zvýšený v dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri § 194 ods. 2 Tr. zák., ktorá je inak jeden rok o jednu tretinu, pričom horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby bola daná piatimi rokmi odňatia slobody. Takto u obžalovaného bola zákonom daná dolná hranica takto zvýšenej trestnej sadzby na výmeru 28 mesiacov. Keďže sa obžalovaný žalovanej trestnej činnosti dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz za iný jeho trestný čin v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23T/66/2010 zo dňa 27.08.2010, právoplatným dňa 28.09.2010, musel mu uložiť súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák., za súčasného zrušenia vo výroku o treste tohto trestného rozkazu postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili

podklad. Pokiaľ obhajoba poukazovala na to, že prečin výtržníctva by mal byť posúdený ako priestupok, vzhľadom k nízkej spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, tak súd sa s takýmto návrhom v žiadnom prípade nestotožnil, pretože kritéria stupňa spoločenskej nebezpečnosti sú dané Trestným zákonom a v danej konkrétnej veci obžalovaného nemali byť a ani nemohli byť naplnené, vzhľadom k negatívnemu vyhodnoteniu osoby obžalovaného, okolností spáchania skutku, keď bol pod vplyvom alkoholu, narúšajúci inak verejnosti prístupnému okoliu a výrazne neprístojné správanie sa, keď už predtým spoločne s ďalšími popíjal alkoholické nápoje, on bol ten, ktorý vyvolal konflikt, predchádzajúcu jeho trestnú minulosť, vrátane už aj skoršieho odsúdenia pre výtržníctvo, nie je možné považovať závažnosť tohto činu za nepatrnú. Rovnako neobstojí, podľa názoru súdu, ani obhajoba obžalovaného, že išlo u neho o zrejmy omyl, keď vošiel do bytu poškodenej Ď. z dôvodu, že si myslel, že sa tam nachádza, a že mala zaspáť. Obžalovaný si musel byť vedomý, kedy a za akých okolností do bytu môže vstúpiť, a práve v tom čase mal zákaz vstupu a výslovné neželanie si zo strany poškodenej, niet žiadneho dôvodu spoločensky akceptovať taký spôsob vojdania do bytu, aký obžalovaný zvolil, nelogická je jeho obhajoba, že dvere nemali byť zamknuté, keďže je zrejme, že dvere otvoril za použitia násillia, pri odchode dvere nijak nezabezpečil a v podstate dva dni sa vôbec o tento stav nezaujímal, nekontaktoval iné osoby - susedov poškodenej, nezabezpečil inak byt, nenahlásil polícii to čo mal spraviť, zvolil neprípustný spôsob ním tvrdého preverenia si toho, či poškodená v byte je. Je nemysliteľné takýto spôsob zisťovania zdržiavania sa osôb v byte spoločensky akceptovať, tvrdenie o jeho obave zo zapnutého variča práve v tento deň a za zistených okolností, vrátane výpovede poškodenej, ostáva len obhajobným, nepreukázaným, tvrdením, navyše až v čase konania pred súdom. Vzhľadom ku kriminálnej minulosti obžalovaného a aj posledne daným jeho odsúdeniam k nepodmienečným trestom odňatia slobody za spáchané úmyselné prečiny, keď i v danej veci boli spáchané úmyselné prečiny, nebolo možné uvažovať o inom druhu trestu odňatia slobody, než o nepodmienečnom trest odňatia slobody, a keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanú trestnú činnosť, súd ho na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Poškodená strana MATRA, n.o. so sídlom v Martine, Šoltésová č. 23, musela byť postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie, keďže podľa výsledkov dokazovania nie je daný podklad na vyslovenie povinností na náhradu škody a súčasne by bolo treba z tohto dôvodu vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a nedôvodne by ho predĺžilo s poukazom na predovšetkým vyjadrenia samotného obžalovaného, svedkyne poškodenej, stavu dverí, ich zabezpečenie opravy iným spôsobom, než za súčinnosti poškodenej strany, ktorej zástupca sám vypovedal, že len bude zabezpečená oprava a zo spisu nevyplýva jej reálny fakt vykonania, a ani už pravdepodobne dôvodnosť potreby takéhoto postupu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejme, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo